

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Ἡ ἐν Χριστῷ μωρία, στοιχεῖο τῆς γνησίας ἐν Χριστῷ Ζωῆς

Ἡ Πανηγυρὶς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὁσίας Εἰνης τῆς Ρωσίδος τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς

Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ, 24.1.2022 ἐκ. ἡμ.

Τὴν **Κυριακή**, 24ῃ Ἰανουαρίου 2022 ἐκ. ἡμ., † Μνήμη τῆς Ὁσίας Εἰνης τῆς Ρωσίδος, τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς, ἐπανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός, στὸν Ὠρωπὸ Ἀττικῆς.

Τοῦ πανηγυρικοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργί-

ας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

Συμμετεῖχαν ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος π. Σωτήριος Γιούλης, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης καὶ ὁ Διάκονος π. Γεώργιος ὡς καὶ οἱ εὐλαβέστατοι Ὑποδιάκονοι Χρῖστος Κατσούδας, Ἀβραὰμ Ψάλτης, Ἐμμανουὴλ καὶ Χρυσοβαλάντης.

Λόγω τῆς ἡμέρας –Κυριακή– καὶ τῶν ἡπίων καιρικῶν συνθηκῶν, ἀλλὰ πρωτίστως τῆς μεγάλης ἀγάπης τοῦ πιστοῦ λαοῦ πρὸς τὴν θαυματουργὸ Ἁγία, ἀθρόωα ἦταν ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι ἦλθαν νὰ ἐκφράσουν τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους καὶ νὰ καταθέσουν τὰ ποικίλα αἰτήματά τους στὴν λαοφιλῆ Ἁγία.

Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ὁποίων συμμετεῖχαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

* * *

Ο Σεβασμ. Ποιμένας μας στην Όμιλία του πρό του «Δι' εὐχῶν», ὑπενθύμισε πόσο ἀγαπητὴ ἦταν ἡ Ὁσία Ξένη στὸν Αἰμίμηστο Μητροπολίτη μας Κυπριανό, καὶ μὲ πόσο θαυμαστὸ τρόπο ἀνηγέρθη ὁ Ναὸς Αὐτῆς, παρὰ τὶς οἰκονομικὲς ἀντιξοότητες.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀναφέρθηκε στὸ κοινὸ μῆνυμα, τὸ ὁποῖο προβάλλουν ὁ βίος τῆς Ἀγίας καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ Ζακχαίου: **ἡ Σαλότης**, ἡ ἐν Χριστῷ μωρία, εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς γνησίας ἐν Χριστῷ Ζωῆς.

Ἡ Ὁσία Ξένη τὴν ἐβίωσε σὲ ἀκραία μορφή, ὡς Χάρισμα, τὸ ὁποῖο τὴν ἀνέβασε σὲ δυσθεώρητα ὕψη ἀγιότητας. **Ο** δὲ Ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος συμπεριφέρθηκε ὡς σαλὸς γιὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν Χριστὸ μας. **Ο** πλούσιος καὶ ἀξιοματοῦχος τελώνης ἔκανε μία «τρελλή» κίνηση: **ἀνέβηκε** σὲ δένδρο γιὰ νὰ ἰδῇ τὸν Χριστόν, τὸν Ὅποιον ἔκρυβε τὸ πλῆθος. **Δ**ὲν σκέφθηκε τὴν ἀξιοπρέπειά του, δὲν σκέφθηκε τὸ τί θὰ πῆ ὁ κόσμος. **Ἀ**λλὰ ἔκανε μία σαλότητα, προκειμένου νὰ γνωρίσῃ τὸν Χριστόν μας. **Κ**αὶ Ἐκεῖνος ἐξετίμησε τὸν πόθον του, τὴν σαλότητα τοῦ τρόπου του καὶ τὸν κάλεσε νὰ Τὸν φιλοξενήσῃ στὸν οἶκόν του.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, καλούμεθα συχνὰ στὴν καθημερινή μας ζωὴ, στὴν κοινωνικὴ μας ζωὴ, νὰ φερώμεθα μὲ μία σαλότητα, νὰ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸ τί θὰ πῆ ὁ κόσμος, ὄχι ἀπὸ περιφρόνησι, διότι ἡ γνησία σαλότης συνδνάζεται πάντοτε μὲ μία βαθειὰ ταπεινώσι, ἀλλὰ προκειμένου νὰ κάνουμε αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἀρέσει στὸν Χριστό μας, αὐτὸ τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐνωθοῦμε μαζί Του.

Εἰδικὰ στὴν ἐποχὴ μας, ὅποτε ὁ κόσμος, ἡ κοινωνία, ὅλο καὶ περισσότερο ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ὄραμα τῆς ἀγιότητος, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀγνότητος, ἡ προσπάθειά μας νὰ ἐφαρμόζουμε τὰ παραγγέλματα τοῦ Κυρίου μας φαίνονται ὡς μία τρέλλα, μία σαλότης.

Ο Μέγας Ἀντώνιος εἶχε προφητεῦσει, ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ὅπου ὁ κόσμος θὰ ἔχῃ τόσο πολὺ κυριευθῆ ἀπὸ τὴν Ἀποστασία, ὥστε οἱ Χριστιανοὶ νὰ θεωροῦνται «μανιακοί», τρελλοὶ καὶ οἱ παράνομοι θὰ θεωροῦνται φυσιολογικοί...

Τὸ βίωμά μας ἄς ἔχη ὡς κύριο γνώρισμα τὴν ταπεινοφροσύνη, ὅπως ὁ Κύριός μας ἐβίωσε τὴν ἐσχάτη ταπεινωσι. **Ἄ**ς ἔχουμε βοήθεια καὶ πρότυπο τὴν Ἁγία... **Β**εβαίως δὲν μπορούμε νὰ φθάσουμε στὰ μέτρα της, ἀλλὰ μπορούμε νὰ ἀσκοῦμε τὴν ταπεινωσι καὶ τὴν ὑπομονὴ στὶς ὕβρεις, ἢ ὑποτιμήσεις, μπορούμε νὰ ἀσκηθοῦμε στοὺς μικροὺς κόπους... **Π**αραδείγματος χάριν, τὸ νὰ μὴν κρίνω καὶ νὰ μὴν κατακρίνω, εἶναι μία σαλότης, ἐφ' ὅσον ἡ κρίσις καὶ ἡ κατάκρισις, εἶναι πλέον μία ἐνασχόλησις, ἡ ὁποία ἔχει κυριαρχήσει πλήρως στὶς καθημερινές μας συναναστροφές...

Ἄς θυμηθοῦμε ὅμως τὴν διήγησι ἀπὸ τὸν Γεροντικό:

Ἔνας ἀσκητὴς ὅταν ἐπληροφορήθη γιὰ κάποιον Ἀδελφό, ὅτι ἔπεσε σὲ κάποια ἁμαρτία, τὸν κατέκρινε. **Σ**ὲ λίγο ἔφερε σὲ αὐτὸν Ἅγιος Ἄγγελος τὴν ψυχὴ τοῦ Ἀδελφοῦ, ὁ ὁποῖος ἁμάρτησε καὶ τοῦ εἶπε: **«**Νὰ αὐτός, τὸν ὁποῖον ἔκρινες, ἀπέθανε. **Π**οῦ λοιπὸν διατάζεις νὰ τὸν κατατάξω: στὸν Παράδεισο ἢ στὴν Κόλασι;»...

Ὁ ἀσκητὴς βεβαίως συνετρίβη καὶ ζήτησε τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ...

Ἄς κάνουμε λοιπὸν μικρὰ βήματα, μικροὺς κόπους, μέχρι νὰ ἀδειάσουμε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας, γιὰ νὰ γίνουμε χωρητικοὶ τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ Ὁποία θὰ πληροῖ τὴν ὑπαρξί μας ἀπὸ τὴν σοφία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι μωρία γιὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ μᾶς ὀδηγεῖ στὴν δόξα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...

* * *

Στὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, οἱ φιλόξενοι Ἐνοριῖται τῆς Ὁσίας Ξένης μαζὶ μὲ τὸν ἀγαπητὸ καὶ σεβαστὸ Ἐφημέριό τους ἐδεξιώθησαν ἅπαντας.

† Γ.Ι.Μ.